

Izuzetan rad velikog znalca ekonomske teorije. Prof. Baletić sigurno je jedan od najšire obrazovanih ekonomista. Njegovo gotovo enciklopedijsko znanje uvijek rezultira prezentacijom neke misli koja je od posebnog značaja za probleme o kojima progovara.

Takav je slučaj i s ovim radom. Naime, kao što je znano Irving Fisher spada među najznačajnije američke ekonomiste. Mnogi ga smatraju ekonomistom koji je «udario kamen temeljac» američkoj dominaciji u ekonomiji.

Baletić ističe: «...(on) se suprostavio standardnim doktrinama i praksi ekonomske politike, a da se pri tome nije morao odricati svoje neoklasične prošlosti, nego je na temelju neoklasične tradicije našao prostora za model intervencionističke politike, nasuprot vladajućoj praksi doktrine laissez-fairea. Time je pokazao da se neoklasika ne može i ne smije svoditi na opravdanje pasivnog i sterilnog stava prepuštanja povijesnih zbivanja nekom «prirodnom» tijeku, da se izazovima povijesti treba prići aktivno i organizirano, u čemu ekonomska znanost može dati odlučan doprinos umjesto da bude alibi za nedjelovanje i ciničnu ravnodušnost.»

Poznavaoi Irvinga Fishera će sigurno ostati zatečeni ovim Baletićevim radom. Upravo zato valja ga proučiti i sagledati njegove poglede jer je njegova aktualnost danas nesporna. Ovo posebno kada se radi o učincima politika koje sugeriraju svjetske institucije.

Posebno je potrebno podvući značaj ovog papira jer se sučeljavaju Keynes i Fisher. Što više Baletić «uvodi u igru» i poznatog keynesijanca Tobina. Odsta je potrebno studioizno pročitati članak prof. Baletića kako bi se, bar za naše ekonomsko mijenje, revidirao stav o Fisheru i kako bi se, što je neuporedivo značajnije, shvatilo koliko je pogrešna naša ekonomska politika.